

HARVARD UNIVERSITY

CENTER FOR MIDDLE EASTERN STUDIES
IRANIAN ORAL HISTORY PROJECT

DIRECTOR: HABIB LADJEBARDI
PROCESSING SUPERVISOR: ZIA SEDGHI
TRANSCRIBER: SHAHIN BASSIRI

NARRATOR: KARIM SANJABI

DATE OF INTERVIEW: OCTOBER 18, 1983

PLACE OF INTERVIEW: CHICO, CA

INTERVIEWER: ZIA SEDGHI

TAPE No.: 13

RESTRICTIONS: CLOSED DURING THE LIFETIME OF THE NARRATOR

Transcripts edited and revised by the narrator.

03-10-87

INDEX OF TRANSCRIPT

NARRATOR: SANJU SANJABI, KARIN
TAPE NO.: 13

(LIFE)

ABDORREZA, PRINCE

ALA, HOSSEIN

ALAVI-MOSHADAN, GEN.

AMINI, ALI, AS CABINET MINISTER

AMINI, ALI, BACKGROUND & CHARACTER OF

ASHRAF, PRINCESS

BAGHAI, MOZAFFAR

BAKHTIAR, GEN. TEIMOUR

BEHBEHANI, AYATOLLAH

CABINET OF MOSSADEGH, MOHAMMAD

COUP D'ETAT OF AUGUST 1953 (25-28TH MORDAD 1332)

COURT, THE IMPERIAL

DEHKHODA, ALI-AKBAR

DERAKHSHEH, MOHAMMAD

EGBAL, MANOUCHEHR, AS PRIME MINISTER

FADAIYAN-E ESLAM

FARAMARZI, ABDOLRAHMAN

FATENI, HOSSEIN

GREAT BRITAIN, INVOLVEMENT IN DOMESTIC AFFAIRS

HASIBI, KAZEM

JAHANDANI, MOHAMMAD-HOSSEIN

JAZAYERI, SHAMS-ED-DIN

KASHANI, AYATOLLAH SEYYED-ABOLGHASEN

KIANKURI, MOUREDDIN

03-10-87

INDEX OF TRANSCRIPT

NARRATOR: SANJU SANJADI, KARIM
TAPE NO.: 13

(LIFE)

MAKKI, HOSSEIN

MALEKI, KHALIL

MARDOM PARTY

MELLIYOUN PARTY

MOSSADEGH, MOHAMMAD, RELATIONS WITH THE SHAH

MOSSADEGH, MOHAMMAD, VIEWS OF

NEHZAT-E MOGHAVENAT-E MELLİ

OIL AGREEMENT OF 1954

RAFI, HAJ-AGHA-REZA

ROOSEVELT, KERMIT

SADIGHI, SHOLAN-HOSSEIN

SHAH, RELATIONS WITH THE CLERGY

SHAH, RULE & ADMINISTRATIVE STYLE OF THE

SHAMS, PRINCESS

SHAYEGAN, ALI

SOVIET UNION

TUDEN PARTY, MILITARY ORGANIZATION OF THE

UNITED STATES, RELATIONS WITH

UNITED STATES, ROLE OF IN IRAN'S DOMESTIC AFFAIRS

WORLD BANK

ZAHEDI, GEN. FAZLOLLAH, AS PRIME MINISTER

ZANJANI, AYATOLLAH REZA

ZIRAKZADEH, AHMAD

روايت‌کننده : آقاي دكتركريم سنجا بي
تاریخ معاحبه : هیجدهم اکتبر ۱۹۸۳
 محل معاحبه : شهرچیکو - کالیفرنیا
 معاحبه‌کننده : خیام‌اله مدقی
 نوارشماره : ۱۳

ادامه معاحبه با آقاي دكتركريم سنجا بي در روز شنبه ۲۶ مهر ۱۳۶۲ برا بربا هیجدهم اکتبر ۱۹۸۳ در شهرچیکو - ایالت کالیفرنیا معاحبه کننده خیام‌اله مدقی .
س - آقاي دكتر دیروز راجع به کودتای ۲۸ مرداد صحبت میکردید و مخفی شدن خودتان لطف بفرمائید و آن صحبت را ادامه بدهید .
ج - جربان کودتا را تا آن حدی که مجال داشتم دیروز صحبت کردیم . در صحبت امسروز مناسب میدانم که یک نکته‌ای درباره کودتا روشن بکنم . و آن اینست که آیا این کودتا آمریکائی بود؟ انگلیسی بود؟ یا دست پروردۀ مستقیم خودشا بود؟
درا ینکه آن کودتا جنبه‌ی مردمی و ملی نداشت و یک نهضت برخاسته‌ای از مردم نبود جای شک و تردید نیست . ولی خیلی ها در داخل کشور ما برای عقیده بودند و برای این عقیده هستند که عامل اصلی و ترتیب‌دهنده اینکار تنها آمریکائی ها بودند . خود آمریکائی ها هم بعدا " چهارشنبه جمهور آمریکا و چه سازمان مرکزی اطلاعات آن یک زمانی می‌باشد میکردند به اینکه ایران را از شرک‌مونیسم نجات داد و باعث آن کودتا بوده‌اند و چه بعفusi از نوبت‌گران آمریکائی که در کتابها و انتشارات شان نوشته‌اند و آن را تما م " منتبه به آمریکا کردند . چه در ایران یا اوج گرفتن احساسات مخالفی که علیه آمریکا در جربان انقلاب بروز کرد و بعد از کودتا منشاء گرفت در عالمی مردم ایران این فکر نفوذ و رسوخ یافت که این کودتا تما کار آمریکائی ها بود . ولی بنده در این باره با مطالعاتی و با تجربیاتی که در داخل کشور خودمان دارم با تدقیق به اینکه آمریکا در این امر نقش مهمی

داشت معتقدم که نه منشاء کودتا از آمریکا بود و نه هم قدرت آمریکا آنرا انجام داد. منشاء این کودتا از انگلیس‌ها شروع شد و شخص کرمیت روزولت را هم که بعنوان نماينده‌ی سیاست ایران آمد منتخب دستگاه جاسوسی خود انگلیس‌ها بود و انگلیس‌ها بودند که اورا به دولت آمریکا و به سیاست آمریکا معرفی کردند و پیشنهادها و وسائلی اینکار رقرا را بگیرد. بعد از مانعی که برای تهیه و تدارک این عمل ترتیب داده شد و در ایران یواش یواش توسعه پیدا کرد و عوامل آن از لحاظ ارتباط بیشتر مرتبط به انگلیس‌ها بودند تا به آمریکا شیهایا. یکی از این تدارکات و مقدمات تحصیل زاهدی در مجلس بود. دیگر نقشی بود که کاشانی و بهمیانی در این موضوع داشتند. کاشانی ظاهر "ارتباطی با آمریکا" شیهایانداشت و عناصری که پیرامون او بودند بیشتر متهم به ارتباط با سایه‌شیهای انگلیس بودند و متأسفانه برای بقایی هم این اتهام وجود داشت و هم چنین برای حائزی زاده و فرا مرزی و نماينده‌گان مخالف سرشنا می‌باشد. و همینطور اختلافاتی که در داخل ارتش انداشتند و افرادی از ارتش که با جریان کودتا همراهی کردند بیشتر آن افسرانی بودند که از سابق ارتباط با انگلیس‌ها داشتند. بنابراین با همه اینکه آمریکا در این باره نقشی داشت و کرمیت روزولت آمریکا شی و با پول آمریکا شی به ایران آمد ولی در واقع بیشتر توطئه کودتا دست پروردگار اینگلیس‌ها بود که با دربار مرتبط بودند، با اشرف پهلوی مرتبط بودند و عناصری که در دربار خدمت می‌کردند و تاثیر داشتند از اول تا آخر مشهور به ارتباط با انگلیس‌ها بودند. در اینکه شاه در این جریان نقش مهمی داشت تردیدی نیست ولی شاه در عین جا طلبی همواره شخصی ترسیب و بخودی خود جرأت آن را نداشت که خطیر کودتا را بر عهد بگیرد و ممکن است از ناحیه خارجی تقویت بشود. تحریک و تقویت شاه در این زمان بیشتر از ناحیه خود انگلیس‌ها و عوامل انگلیسی بود. عمل کرمیت روزولت که به ایران آمد و با شاه ملاقات کرد این بود که شاه را مطمئن سازد که آمریکا شیها هم با نقشه‌ی انگلیسها موافق هستند. به این ترتیب بندۀ آن کودتا را توطئه‌ی پیش‌ساخته‌ی انگلیسها میدانم که آمریکا هم با آن موافقت کردو و با موافقت بگذیر و با هم‌دستی عوامل درباری و ارتشی و با کوتاهی و مسأله و غفلتی که در دستگاه حکومت معدّق بودندوا نستندبه مسرا در خودشان برسند. والا در آن وزرجمیعتی که برای طرفداری از شاه حرکت کردند و با پولی که

در میان آنها از ناحیهٔ عوامل آخوندی بهبودی و کاشتی پخش شده بود در آغاز عده‌های محدود و ناقابلی بودند و اگر ما قبلاً "به مردم اعلام کردیم بودیم که در صحنۀ دفاع حاضر بشوند" یا اینکه یک دستهٔ نظامی کافی با چند تانک جلوی آنها را می‌کرفت از همان ابتدای حرکت این جمعیت اعتشاش گرسنگی می‌شد. تا بعد از ظهر هم از زاهمی و همراهان او هیچ گونه خبری نبود. بعد از اینکه آنها جری و میدوا رشدند توانستند بتدريج از سوراخ هایشان بیرون بیایند و خودنمایی بکنند. دیروز در جریان صحبت می‌گفتند که من صبح همان روز به داشکده افسری رفتم که در آنجا سخنرانی کنم و من یک ربع ساعت از ساعت در آنجا و در میان جمع امرای ارشاد بودم شاید قریب یک دوهزار نفر از افسران با درجات مختلف برای استماع سخنرانی بمنه بدهندشکده افسری آمدند. و این خودبخوبی نشان میدهد که جمع کثیری از ارشاد "غافل و بسی اطلاع نسبت به این امر بودند. متاسفانه تدارک مختصری که لازم بود برای اینکار بنشود ترتیب داده نشده بود. بله آنروز بطوریکه دیروز توضیح دادم من در ساعت یک و نیم بعد از ظهر از منزل مصدق بیرون آمدم و بعد که بوسیله رادیو از جریان خبردار شدم دیگر محال برگشتن به آنجا را نداشت برای اینکه راهها قطع و عوامل کودتا مسلط شده بودند. در منزل دکتر مصدق که خودا و بعضی از وزرا و چند تن فراز رفقای جبهه ملی بوده‌اند، بعد از آنکه پیروزی کودتا مسلم و یکی از محافظین منزل کشته می‌شود، ظاهراً "ابتداء" نریمان پیشنهاد خودکشی دست‌جمعی می‌کند ولی بعد همه‌ی آنها از راه پشت با م به یکی از خانه‌های همسایه پناه می‌برند و فردا صبح خود را به حکومت کودتا معرفی می‌کنند و همکی دست‌گیر می‌شوند و خانه دکتر مصدق بکلی غارت می‌شود.

چند نفری که آن روز دست‌گیر نشدند و توانستند پنهان بشوند یکی از شووندیکی بمنه بودم، یکی مهندس حسپی و دیگر مرحوم دکتر حسین فاطمی. بعد هم جریان محاکمه دکتر مصدق پیش آمد، جریان مفصلی که جزئیات تاریخی آن معلوم است و محتاج به توضیح بمنه نیست.

س- آقای دکتر من اینجا دو تا شوال راجع به همین جریان ۲۸ مرداد دارم. یکی اینکه من از آقای خلیل ملکی شنیدم که ایشان به آقای دکتر مصدق پیشنهاد کرده بودند که از جوانان طرفدار رنهضت ملی که نظام وظیفه‌شان را گذرانده‌اند یک گارد طرفدار نهضت ملی درست

بشدود که اگر واقعیتی مثل ۹ اسفند و این چیزها اتفاق افتاد بتوانند از تهشت ملی دفاع بکنند ولی دکتر مصدق به این کار روضا نداد. آیا علتش را میدانید چه بود؟ من میدانم که دیگران هم چنین پیشنهادی به او کردند بودند و او اکراهداشت که این کار را نجات بددهد.

ج - بله ، مصدق اولاً بهیچوجه رفایت نداشت که سازمانهای حزبی در امور مربوط به ارتشم مداخله کنند و یا با جمعی از افسران ارتش بعنوان افسران ملی ارتباط داشته باشند. او میگفت که اما ارتشم با بدیگلی از احزاب مجزا باشد. و همچنین عقیده اساسی اواین بود که مبارزات حزبی و سیاسی حتی در زمان مبارزه با دولتها دیکتاتوری هم نباشد بخصوص مبارزات مسلح و چریکی با شدویم خوف داشت از اینکه سازمانهای مسلح حزبی بیش از اینکه مفید باشند موجب اختشاش بشوند. از این جهت او با این ترتیب موافق نداشت .

س - یک سؤال دیگری که بیندها از حضورتان دارم اینست که من با راه شنیدم که در فاصله ۲۵ مرداد ۲۸ مرداد دکتر مصدق نقشه این را داشت که اعلام جمهوری بکنند و کاندیدای جمهوری هم مرحوم علی اکبر دهدخدا بود. آیا این موضوع حقیقت داشت؟ یا شما از این مسئله اطلاعی دارید؟

ج - این مطلب اصلاً واقعیت ندارد. حتی زمانی که شاه در رم بود مصدق میخواست با او ارتباط پیدا بکند و این میعنی به او بدهد که برگردد، بهیچ وجه گفتگوی اینکه اعلام جمهوری بشود در مصدق نبود. آن مطلب راجع به دهدخدا در این باره بود که چون شاه رفته بود و اگر بر شرمیکشت لازم بود یک مقام غیر مسئولی که بجا ای شاه عمل بکند یعنی بصورت شورای سلطنت تشکیل بشود و برای شورای سلطنت چند نفر را در نظر گرفته بودند که از آن جمله مرحوم علی اکبر دهدخدا بود، ولی درباره اعلام جمهوریت مطلقاً " چنین خبری نبود. مصدق یک قسم نامه برای شاه فرستاده بود که بینده خودم صورت آن قسم نامه را نزد مصدق دیدم. چون شاه از مصدق خوف و وحشت داشت قسم نامه حاکی از این بود که من بهیچوجه در بی جمهوریت نیستم و اگر هم مردم را بعنوان رئیس جمهور انتخاب کنند قبول چنین سمعتی نخواهم کرد. حالا تمام مفاسدین آن بخاطر نیست ولی یک چنین نامه ای در همان

موقع که شاه ابرا زوحشت و نگرانی از معدق میکرد برای او فرستاده بود.
س - بنا برایین دکتر معدق میخواست همان شورای سلطنت تشکیل بدهد، اگر شاه برنمیگشت
چه کسی را به سلطنت میگماشت؟

ج - هنوز گفتگوی آن به جاشی نرسیده بود. در روزهای اول فراز شاه بود. از آن ایام
بندۀ خاطره‌ای دارم چون سئوال شما مطالبی را بخاطر می‌آورد، مدتی قبل از این جریانها
من بنا بر سوابقی که در سازمان برخانم با شاپور عبدالرضا داشتم ملاقاتی با او کردم.
س - این درجه تاریخی بود؟

ج - یکی دوماه قبل از این جریانات. شاپور عبدالرضا که شاه با او موافق نبود.
س - علت ش را میدانید چرا؟

ج - تفہیه و ملتی که او میخواست با یک شاهزاده خانم ایتنا لیا شی بگند.
س - ما ریا کا بربه لا؟

ج - بله، در تهران میگفتند که خانم شاپور عبدالرضا بعضی پری سیما زندگانی در مجلس ضیافت
حرفی را جع به خانواده سلطنتی زده که شاه شنبده بود و از آن تاریخ نسبت به عبدالرضا و
نسبت به زنش نظر خوبی نداشت و در تمام این مدت هم عبدالرضا خودش را با شکار و روبای این جور
مسائل سرگرم میکرد. در آن موقع شاپور عبدالرضا توانست مالی زیادی نداشت و هنوزوارد
امورا قتمادی و تجاری نشده بود و در میان طبقات تهمیل کرده‌ی جوان نیک‌تا می‌داشت.
به حال یکی دوماه قبل از این جریان در منزل او ملاقاتی کردم و مطلبی که او بمن گفت
این بود. گفت، "چرا آقای دکتر معدق و شما در فکر سلطنت نیستید؟" گفتم چطور؟ گفت،
"پادشاه جانشین ندارد. شاه پسری ندارد." بندۀ استنباط کردم که خودا و دراین بساره
بی میل نیست که اقدامی در باره‌ی او بشود دولی مصدق حاضرها بین صحبت‌ها نبود، حاضری
مذاکره‌جدا کانه‌با هیچیک از افراد خانواده سلطنتی یا به ذیرفت آنها نبود که می‌دانم موجب
تحریک سوء‌ظن شاه بشود خودا و نیز اعتماد و اطمینانی به آنها نداشت. معدق به تنها فردی
از آن خانواده که یک نظر موافق و ملایم داشت شمش بود که میگفت، "او مداخله‌ای در امور
سیاسی ندارد و در کارها کارشکنی نمی‌کند." این را دو سه‌بار حتی در مجلس هم عنوان کرد که

البته آنهم مربوط به آن زمان بود. در زمانهای بعد حدودشنس هم به امور تجارتی و ملکی و خانه سازی و پسول در آوردن برداخت.

س - شما این موضوع ملاقات با عبدالرضا و صحبت او را به دکتر مصدق هم گفتید؟
ج - نگفتم.

س - این شایعه ای که دکتر مصدق و رهبران نهضت ملی میخواستند که عبدالرضا را جای محمد رضا به سلطنت بر سارانند از اینجا با مطلاع نشأت میگیرد؟

ج - بسیار ممکن است. ولی خودا و بمن گفت ا ما من در این موضوع با مصدق صحبتی نکردم و مطلب را مسکوت گذاشت.

س - راجع به محاکمه دکتر مصدق میفرمودید. من میخواستم از شما سوال بکنم که آیا در تمام دوران محاکمه شما مخفی بودید؟

ج - من هیجده ماه مخفی بودم. در مدت آن اختفا بودکه با کمال تأسی دکتر رفاقتار شد و آن پیش از مدنا گوار برا پسرخ داد. شاید این از بی نظمی و بی ترتیبی خوبشاوندان و دوستان آن مرحوم بودگهندانستند اورا به چه ترتیب مخفی نگاه بدارند. بنده هیجده ماه مخفی بودم، در این مدت هیجده ماه هیچکس با من ملاقات و ارتباطی نداشت جزیکی دونفر از افراد خانواده من. آنها هم که ارتباط پیدا میکردند چون آنوقت بیشتر در شکه در تهران معمول بود، دویا سهیا در شکه را در وسط راه عوض میکردند و در شب میا مدت در را ملهدوری از کوچه در شکه رانگه میداشتند و بعد پیش از هیچ پیش من میا مدت.

س - بنا بر این شما در تهران مخفی بودید.

ج - من در تمام مدت در تهران مخفی بودم و یک زن مسنی که پرستار بچه های ما بود، بعنوان کارگر پیش من بودکه پخت و پز میکرد و یک آپارتمان کوچک دوا طاقه را اجاره کرده بودیم که یک آشپزخانه کوچک هم داشت و کلید آن هم دست خودمان بود و در آن از ساختمانهای دیگر مجزا و مستقل بود. بدها این ترتیب ما توانستیم آن مدت طولانی را در مخفیگاه بمانیم تا آزاد شویم. ترتیب آزادی بنده هم بدها این صورت بودکه من مریض شده بودم و یکی از دکترهای جوان دکتر علیقلی لقمان ادhem که طبیب خانوادگی و دوست شخصی بنده بود در منزل دوست دیگری از من عبادت کرد، حالم را بسیار بیرون راحت دید. اتفاقاً "ا و خواه" هر-

زاده حشمت الدوله والاتبا ربود. نوهی حشمت الدوله هم شاگرد من در مدرسه حقوق بود و خیلی بمن علاقه داشت. این دکتر که وضع حال مرا دید بطور خصوصی به والاتبا رمی گوید که فلانکس حالش خوب نبیست و این بعدا زهیجده ما نزدیک ایا معبدنوروز سال ۱۳۴۳ بود. والاتبا ر نزد شاه میرودوبه شاه می گوید، "اعلیحضرت هرسال به من عیدی مرحمت می‌سی - فرمودند امسال هم باید یک عیدی به بینه التفات کنند." می گوید، "عیدی شما را میدهم،" گفته بود، "عیدی من یک عیدی مخصوصی است." و درخواست عفو مرا می‌کند. شاه هم وساطت اوراق بول می‌کنندواز همانجا والاتبا ر فرمان شاه را به سپهبد بختیار تلفن می‌کند.

س - تیمور بختیار.

ج - تیمور بختیار. به او تلفن می‌کنند والاتبا ربه خانم من هم خبر میدهدا گرفلانکس خودش را فورا "معرفی بکنده شما قول میدهم که بعد از چند روز آزاد خواهد شد. این خبر مذاکره والاتبا ر در مورد بندهران میدانم چه کسی به چه کیفیت به رئیس شهر با نی اتفاق نموقت که امشی پادم نبیست اطلاع میدهد. او هم به این فکر می‌افتد که من از طریق او معرفی بشوم و او سطهی کار می‌آشد. صبح همان شب که خانم آمد و مردم از مخفیگاه هم به خانه یکی از خویشاوندان برده رئیس شهر با نی به آن منزل به خانم تلفن کرد که جنا ب دکتر سنگا بی چرا خودش را بسما معرفی نمی‌کند که ما وسیله آزادی ایشان باشیم، مادر بیم که این خبر را نشاند و پس از مدتی رئیس شهر با نی اینجا به والاتبا ر تلفن کردیم و خودها و با اتومبیلش آمدند همان منزلی که من بودم و مردم همراه خود به منزلش برده. بلی بیام آمد، رئیس شهر با نی سپهبد علوی بود.

س - علوی کیا باید علوی مقدم.

ج - بله سپهبد علوی مقدم رئیس شهر با نی بود. والاتبا رمراه منزل خودش بردو بیا ده کرد گفت، "شما اینجا ناها رمیل کنید من به دربار رخدانت اعلیحضرت می‌روم." او به دربار رفت و در حدود بیک ساعت بعد از ظهر آمده و تقریبا "ساعت چهار" بعد از ظهر به فرماندا ر نظا می که تیمور بختیار را بود تلفن کرده اند و سرهنگی را با یک اتومبیل به منزل والاتبا ر فرستاد.

اتوموبیل خودمنهم هما نجا بود برای اینکه نشان بدهند که نسبت به من سو' نیتی ندارند گفتند اگر میل دا وید سوا را توموبیل خودتان با شید. من سوارا توموبیل خودم و آنها همراه من مرا به سازمان ارتقی پشت قصر قبور دند، هما نجا ائی که معمولاً زندانیان سیا سی جبهه ملی رانگا همیدا شتند. من این با رفقط در حدوود چهار روز در زندان ماندم. در همان ایام شاه عازم خوزستان شد و سپهبد بختیار را هم همراه خودبرد. صبح روز پنجم به منزل من تلفن کردند که برایم اتوموبیل بفرستند. مرداول به محل اداره کل شهر با نی کددفتر حکومت نظامی هم آنجا بود برند سرتیپ شعشاعی معاون سپهبد بختیار را مختصر صحبتی با من کرد و بعداً جازه دادند که به منزل خود برگردم. مهندس حسپی هم در همان ایام از اختفای بیرون آمد و دورفت به قم متخصص شد. در آنجا اورا گرفتند و به همان محل که من بودم آوردند و بعداً زچند روز آزاد گردند.

مهندس زیرک زاده هم مدتی دوزندا نباقی ما ندوبعدا ورانیز آزا دکردن. از جمله کسانی که در روزگوشتا با دکتر مصدق زندانی شده بودند دکتر شایگان و مهندس رضوی و دکتر صدیقی را با هم محکمه و محکوم کردند. بعدا ز محکمه‌ی بدروی آنها مدتی آزاد می‌شوند و سپهبد هدا بیت از طرف شاه با آنها ملاقات می‌کنند و از آنها می‌خواهدکه وفا داری خود را نسبت به شاه اعلام بکنند و در واقع یک نوع توبه‌نا مداری بدهند و یا اظهار رندا متی بکنند.

س - بله آن موقع گرفتن توبه‌نا مداری مدبود.

فعالیتها و حرکتها شی زدند. ولی متأسفانه با اینکه کوشش زیادی کرده‌ند و با اینکه
واقعاً "آیت الله زنجانی" از این حیث حق بزرگی دارد که در آن موقع نگذاشت مدارای
اعتراض مردم ایران بکلی خاموش بشود و تحرکی بوجود آورد چه در میان بازاریها و چه در
طبقه‌جوان و چه در احزاب ولی خود آیت الله زنجانی هم در آن جریان دستگیر شد و این
نهضت مقاومت به جائی نرسید و بتدریج حکومت کودتا و شاه برا مور مملکت مسلط شدند.
بعد از کودتا چه کاشانی و چه بقایی و چه حاشی زاده و مکی با زاهدی ملاقات‌ها شی کردند
برای اینکه آنها هم جزو عناصر مخالف با مصدق و برای خود در پیروزی کودتا حقی و سهمی
قالب بودند. آنها کوشش کردند مجلس هفدهم را که دوران ششم نشده و دکتر مصدق قبل
از خاتمه عمر قانونی آن را بوسیله رفراندوم تعطیل کردند بود، دوباره بازگشتهند. ولی
سرلشکرزا هدی توجهی به آنها نکردواز آنجا معلوم شد که آنها فقط آلت واسبا ب دست ویا به
قول دکتر بقا شی چوب بست روی بنا بودند و بعد از آن که کودتا کران برکار خودشان مسلط
شدند آنها را بکلی دورانداختند و موردی اعتمادی و تحقیر قرار دادند. بقایی و مکی
را "مالاً" راه ندادند، نسبت به کاشانی هم کادعا و فعالیتی داشت شروع به بدگفتمن
کردند در روزنامه‌های آن زمان از قول سرتیپ جهانیانی وزیرکشور زاهدی، من که در
اختفا بودم، میخواستم که میگفت، "سیدی بنام کاشانی بنام ابوالقاسم کاشانی"
هوچی گری و عوا مفتریبی و خرابکاری میکند و بدین ترتیب دست کاشانی را هم بکلی از
مداخله‌درا مورکوتا کرده‌ند و همی آنها منفور از جانب ملت و مردود از طرف دستگاه
دیکتاتوری به گوشه‌های فراموشی خزیدند و درواقع به کیفرگناه و غیانتی که مرتكب شده
بودند، از دست همان اشخاصی که برای آنها خدمت میکردند رسیدند و مزه‌اش را هم
چشیدند.

س - آقای دکتر من شنیدم که بعد از ۲۸ مرداد کاشانی مربی بود و بیمار بود و شاه یکبار
به ملاقات اورفت، شما از این موضوع اطلاعی دارید؟

ج - بله این را بمنه اطلاع دارم. این خیلی بعد بود. موقعی بود که کاشانی مربی
و در حال احتفا بود، ظاهراً "اگر اشتباه نکرده باش قائم مقام رفیع که آن موقع حیات
داشت به شاه خبر میدهد و او استعد می‌شود که شاه دیداری از کاشانی بکند. شاه هم به دیدن

امیرود.

س - درهان خانه‌ی پامنارش؟

ج - نخبر، گویا دربیما رستا نبوده است. شاه آنجا میرود و همان وفیع یا کس دیگری که همراه او ببوده به کاشانی نداشته باشد اعلیحضرت هستند بدیدن شما آمده‌اند ولی کاشانی پشتش را به شاه و رو به دیوا رمیکند. شاه هم یکی دوبار مذایش میزند. بعد کاشانی سرش را بلند میکنند و میگویند، "من چه خدماتی نسبت به شما آنجا م دادم و چه نیکیها در حق شما کردم و شما سزای عمل من را اینطوری دادید." این حکایتی است که من هم شنیده‌ام ولی از واقعیتش بطور کامل خبر ندارم. ناقل آن برای من آقای نصرت‌الله امینی بود.

بعداً زاینکه دولت کودتا تعمیم گرفت که مجلس هفده دیگر قابل گشایش نیست و شتاب داشتند بر طبق تعهداتی که به گردن گرفته‌اند هرچه زودتر قراردا دجدید نفت را با انگلیسها و آمریکائی‌ها منعقد کنند در مدد برآمدند که به سرعت مجلس دیگری را کاملاً موافق می‌پرسانند. انتخاباتی کردنند و بعضی از افراد جدیداً زقیل درخشش و جزا بری را هم توی این مجلس وارد کردند، البته همه‌ی انتخابات با مداخله دولت بود، و مجلس جدید را تشکیل دادند. آقای دکتر علی امینی هم وزیردا را شی زا هدی و نهاده دولت ایران در مذاکره با شرکت نفت انگلیس و با شرکتها نفت کنسرسیون بود و آن قرارداد معروف کنسرسیون را منعقد کرد. قرارداد مذکور بکلی مخالف و مناقض قانون ملی شدن نفت بود آن را برای مدت طولانی دیگری بر ملت ایران تحمیل کردند که بطور تحقیق مسئولیت آن با شاه و زا هدی و امینی بود که هر سه در آن آلت دست و گناهکار بودند. عذر آنها فقط اینست که ما مجبور بودیم و چاره‌ای جزای نداشتم ولی این عذر قابل قبول نیست. اگر یک حکومت ملی برسکار بود و اگر آنها واقعاً مقامی و پایه‌یکای در میان ملت میداشتند میتوانستند مقاومت کنند و نتیجه بیشتری از آنجه که بوسیله آن قراردا دکرفتند بدست بیان و رند.

س - آقای دکتر من در رابطه با همین قرارداد یک سوال داشتم برای اینکه خیلی‌ها این قراردا را با آن پیشنهادی که بآنکه جهانی به دکتر مصدق کرده بود مقابله میکنند و

میگویند که در آن موقع لااقل امکان این بود که چنین پیشنهادی را قبول نکنند من اول اینکه یک مقادیری توضیح بفرمایید راجع به آن پیشنهاد با نک جهانی و چرا دکتر مصدق آنرا نپذیرفتند؟ دوم کسانی که با پذیرفتن آن مخالف بودند چه کسانی بودند؟ من شنیدم بکی از کسانی که مانع از این شدکه آنرا مصدق نپذیردمهندس حسیبی بود. اگر ممکن است در این مورد توضیح بفرمایید.

ج - عرض کنم در آن زمان انتخابات دوره‌ی هفدهم مجلس شورای ملی در جرجیا نوزدهم بود که من رفته بودم کرمانشاه و مدت سه ماه من در آن شهر ماندم تا انتخابات تمام شد. در آنجا استحضا رپیدا کردم که از طرف با نک جهانی آمده‌اند و مذاکرات اشان با دولت بر این اساس است که با نک جهانی موقتاً "اداره نفت جنوب ایران را درست بگیردویک قسمتی از درآمدهای آن را بعنوان خسارت شرکت کنا ریگذا ردو بقیه را بیک ترتیبی به ایران بدهد. دکتر مصدق و نمایندگان ایران نظرشان برای این بود که با نک جهانی قبول کنند که این عمل را به نمایندگی از طرف دولت ایران می‌کنند. با نک جهانی هم جوابش این بود که اساس اختلاف بر سر اینست. از طرفی شرکت نفت می‌گوید که این عمل دولت ایران غیرقانونی بوده و خودش را صاحب این مؤسسه داده ای امتیاز نفت جنوب ایران میداند و از طرف دیگر دولت ایران هم بمحض احتیاط رات قانونی که برای خودش قائل است اداره مورثت را - ملی اعلام کرده است. اگر ما قبول نکنیم که به نمایندگی از ایران اقدام می‌کنیم مثل اینست که بکلی حرف و ادعای شرکت را رد کرده ایم. بنده هم اطلاع دارم کسی که بیش از همه در این باره اصرار داشته مهندس حسیبی بوده که در این خصوص نظروراً اود رشغ من دکتر مصدق خیلی مؤثر بود ولی آن مذاکرات تنها مذاکرات مربوط به نفت بود که بنده در آن شرکت نداشتم زیرا در آن مدت در تهران نبودم.

س - برای فعالیتهاي انتخاباتي بود؟

ج - بله برای فعالیتهاي انتخاباتي بود.

س - بنظرشما آنچه که شما اطلاع دارید آیا صحیح بود که آن را می‌پذیرفتند، یا اینکه آنچه اینست که استدلال شد پذیرفتن آن مخالف با اصل ملی شدن صنعت نفت بود؟

ج - بنده خیال می‌کنم که آن جریان هم بهانه دیگری بود برای اینکه بیک کیفیتی ملی -

کردن صنعت نفت را خشنی کنند و معدق چاره‌ای نداشت جزا ینکه آن پیشنهاد را هم رد نکند. اینهم یکی از تدابیری بود که استعما رگران میخواستند از راه انترافی و غیر مستقیم همان عمل شرکت را ادا ممکن نهادند. بهروحال به آن موضوع من شخما " زیادا ردن شدم و پیشنهادها را هم مطالعه نکردم و چیزهایی که دولت ایران در مقابل آنها عرض کرده بود ندیدم وقتی که من از امور انتخابات فرا غت پیدا کردم و به تهران برگشتم این مطلب بکلی پایان یافت بود.

س - خیلی متشرکم، پس برگردیم به همین قرار داد امینی - پیج .

ج - امینی این قرار داد را منعقد کرد و این قرار داد دبکلی مخالفت‌های با روح بلکه با متن قانون و اصول ملی شدن نفت بود. بعضی از افراد نمایندگان همان مجلس در این مقام بودند که دربرابر آن ایستادگی و مخالفت کنند. از آن جمله میدانم یکی از آنها دکتر جزا بیری بود و دیگری محمد درخشش . درخشش هم مانند مکنی محترمانه با مهندس حسیبی ارتباط پیدا میکند مهندس حسیبی اطلاعاتی در اختیار او میکارد و به او میکوید که شما از این اطلاعات و اوراق بشرطی میتوانید استفاده کنید که تمام آنها را مورد استفاده قرار بدهیدن بعضی از آنها را . درخشش شبه مخالفتی در مجلس نشان داد ولی با تأکید و دستوری که شاه به همی از آنها صریحا " داده بود، احدی از آنها جرات نکرد در مقام اعتراض و مخالفت با آن قرار دادنگین برا آید . تمام این جریان در زمانی بود که همی مسا در اخفا وزنا ن بودیم .

وقتیکه قرار داد مذکور به تصویب مجلس فرما پیش رسید و خارجیها رضا بیت خا طرف پیدا کردند. از طرفی سپهبدزاده هدی میخواست از این وضع استفاده کند و موجبات بسط و اداره قدرت خود را فراهم آورد و از طرف دیگرانشان اورا دربرابر خودش خطری احساس نمیکرد و بنا بر این در صدد برا آمد که با یه اورا هم در تزدخت رجیها شی که طرفدا رش بودند و هم در داخل ارتش سرتیکت کند. کسی را که بتدربیج در مقابل او علم کرده مان سپهبد بختیار و دستگاه حکومت نظامی سپهبد بختیار بود. موقعی که بنده در واپسی سال ۱۳۴۴ آزاد شدم و بمنزل آمدم در همان چند روزی که در زندان بودم از خود آن افسرها شیکه میآمدند و از من بازجوشی نمیکردند و مورت استنطا قی ترتیب میدادند می شنیدم که میگفتند ما ارتشیان با زا هدی ارتباطی

و میانه خوش نداریم. از آنجا بندۀ فهمیدم که در بین دستگاه شکاف افتاده است.

س - آقای دکتر یادتاز هست که افسران با زجوی شما چه کسانی بودند.

ج - یک سرهنگ بود که اسم او را به خاطر ندارم خودا و بمن خبردا داشت آقای مهندس حسینی را هم به همان زندان آورده و در جای دیگری به او جاده اند و منتظر هستند که من آزاد بشوم و اورا به همان اتفاقی که من بودم بیاورند.

در همین زمان بود که فدائیان اسلام هم تحت تعقیب قرار گرفتند و عده‌ای از آنها بر اثر سوّقصدی که به حسین علا شد دستگیر و محاکمه و اعدام شدند بعضی از آنها را آنطور که شنیدم خود سپاهی بختیار شخما "اعدام کرد" بود. کشف سازمان توده در ارش محاکمه و اعدام کثیری از افسران آنها هم در این زمان اتفاق افتاد.

س - آقای دکتر، آقای دکتر کیا نوری با راه دریا داده شده و صحبتها پشکفته اند که در روزهای قبل از ۲۸ مرداد مرتب با دکتر مصدق در تماش بودند و حتی به دکتر مصدق گفتند "ما افسرانی در حزب توده داریم که میتوانند از دولت ملی طرفداری و حمایت کنند" ولی دکتر مصدق نهایت نیز نداشت. آیا شما هیچ اطلاعی از این رابطه دکتر کیا نوری با دکتر مصدق دارید؟

ج - نخیر، هیچ اطلاعی در این بازه ندارم و دکتر مصدق هیچ چیز درباره این موضوع بمن نگفت ولی خبردارم که یک نفر در داخل توطئه گران و کودتا چیان بود که با دکتر مصدق ارتباط داشت و شبانه در ساختمان دیروقت از تلفن مخصوص مصدق با اوتلوفن مذاکره میکرد.

س - یعنی به مصدق اطلاع میدارد.

ج - بله اطلاعاتی به مصدق میدارد. بندۀ متوجه هستم که اگر آن شخص برطبق دستور کودتا چیان عمل نمیکرد چطور مصدق نتوانست جای زاده را با عوازل شهریاری و عوازل ارتقی اش پیدا کند و از دستگیر کند که آنها نتوانند به توطئه خودشان ادا مهدنهند.

س - آیا دولت دکتر مصدق هیچ اطلاعی از وجود سازمان نظامی حزب توده داشت؟

ج - گمان نمیکنم. یا تا آنجاشی که من میدانم مصدق اطلاعی از این موضوع نداشت. تا اینکه دامنه اختلاف شاه با زاده با لامگرفت. در بیان رسال ۱۳۴۶ یعنی همان سالی که

درا و اثیلش من آزا دشم چندماه بعد حکومت زا هدی سقوط کرد و آقای علی امینی هم که عاقد قرار داد دو وزیر دارائی او بود بعنوان سفیر ایران به آوا شنگتن فرستاده شد. بعد از سقوط زا هدی حکومت دیکتا توری فردی شاه علی و آشکار شد.

بعد از زا هدی اگر درست خاطرم باشدواشتباه نکنم برای مدت موقتی حسین علا نخست وزیر شد و بعد از اودکترا قبل به نخست وزیری رسید و چندین سال نخست وزیرگوش بفرمان بود. در دوران نخست وزیری اقبال بود که جلوه گریها و ظاهره های شاه غاز شد و دست به تشکیل دو حزب دروغی و ساختگی دولتی ملیون و مردم زد. حزب اکثریت ملیون که با بداقبال اداره گشته و رهبری باشد و حزب بظا هراقلیت مردم که با امیرا سالله علم بود. روابط آمریکا و دولت ایران درا ین موقع بسیار رخوب بود با سرکار آمدن حکومت زا هدی بلاقا ملیون دلار در اختیار دولت اکذا شتند و در چند سال اول، در همان دو سال اول مجموعه کمکها شی که دولت آمریکا به ایران کرد قریب به پانصد میلیون دلار رسید که برای آن زمان وجه بسیار رقابل توجهی بود.

س - اینجا که صحبت از وجود کمک آمریکا فرمودید من بیاد مطالبات ایران از دولت شوروی افتادم. ما تقریباً "بعد از جنگ بین العلل دوم دوبار، دوبار رش را من به تحقیق اطلاع دارم و تا ریختان را هم همینجا دارم، از طرف مقامات دولت ایران از دولت شوروی تقاضا شده بود که آن طلب دولت ایران را به روز آزند ولی آنها تقریباً "بی اعتمانی به این درخواست دولت ایران کردند و زمان دکتر مصدق هم یک چنین تقاضا شده بود که البته ندادند ولی بعد در زمان زا هدی دادند. ولی حزب توده در همین دوران اخیر جزوی ای منتشر کرد و بود مقالم آقای جوانشیر و در آن جا مدعی شده است که دولت شوروی میخواست که طلاها را بدولت مصدق تحويل دهد و مشغول مذاکره بود که در واقع کودتا نجام گرفت. من میخواستم ببینم اطلاعات شما در این مورد چیست؟

ج - سوال خوبی است. در مسئله ملی شدن نفت و موضوع کیری دولت شوروی نسبت به ایران ..